

Zitting 1980–1981

16 770 (R 1164)

Wijzigingen van het Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie; Londen, 17 november 1977 (Trb. 1978, 63) en 15 november 1979

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 4 mei 1981. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven op uiterlijk 3 juni 1981

Aan de Voorzitters van de Eerste Kamer en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 21 april 1981

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, alsook naar het eerste lid van artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 17 november 1977 en 15 november 1979 te Londen tot stand gekomen wijzigingen van het Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (Trb. 1978, 63 en 1980, 58).¹

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomsten gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogerge-noemde stukken op 4 mei 1981 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
C. A. van der Klaauw

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek

Algemeen

Gedurende de afgelopen jaren hebben zich tal van ontwikkelingen voorgedaan die een herziening van het uit 1948 daterende Verdrag nopens de Intergouvernementele Maritieme Consultatieve Organisatie (IMCO) (Trb. 1953, 104) noodzakelijk maken. In dit verband moet onder andere de sterke groei van het ledenbestand door een massale toetreding van ontwikkelingslanden worden genoemd, terwijl de activiteiten van de Organisatie zich hebben uitgebreid tot gebieden zoals de maritiem-technische ontwikkelingssamenwerking, de zorg voor het mariene milieu en de juridische problemen voortvloeiend uit de grote tankerrampen van het jongste decennium.

Een eerste aantal verdragswijzigingen werd reeds aan het Parlement ter goedkeuring overgelegd. Dat waren de wijzigingen vervat in Resolutie A. 315 (ES. V) van 17 oktober 1974 (Trb. 1975, 31); Kamerstuk 13 528 (R 994) en Resolutie A. 358 (IX) van 14 november 1975 (Trb. 1976, 132; kamerstuk 14 354 (R 1062)). Tijdens de in 1977 en 1979 gehouden zittingen hechtte de Algemene Vergadering haar goedkeuring aan een verdere reeks van verdragswijzigingen, die verband houden met bovengenoemde ontwikkelingen. Deze wijzigingen vormen het onderwerp van de thans ter goedkeuring voorliggende Resolutie A. 400 (X) van 17 november 1977 (Trb. 1978, 63) en Resolutie A. 450 (XI) van 15 november 1979 (Trb. 1980, 58).

Artikelsgewijze toelichting¹

Artikel 1, waarin de doelstellingen van de IMCO worden omschreven, heeft in 1977 een drietal kleine aanvullingen ondergaan.

De eerste aanvulling houdt in dat de algemene aanvaarding van de hoogst mogelijke normen op het gebied van maritieme veiligheid, doeltreffendheid van de navigatie en het voorkomen en onder toezicht houden van verontreiniging van de zee door schepen niet alleen maar zal worden aangemoedigd, maar ook zal worden vergemakkelijkt.

Voorts zal de IMCO voortaan naast juridische zaken ook bestuurlijke aangelegenheden, die met haar doelstellingen verband houden, behandelen.

Ten slotte zal de Organisatie thans ook de gevolgen van de scheepvaart voor het mariene milieu, wanneer haar deze worden voorgelegd, in overweging nemen. De zorg van de IMCO met betrekking tot het mariene milieu wordt eveneens tot uitdrukking gebracht in desbetreffende wijzigingen van de **artikelen 3** (onder d) en **16** (onder j) en in **artikel 45**.

In een nieuw Hoofdstuk X worden de samenstelling en de taken van de Commissie inzake Technische Samenwerking omschreven. Deze Commissie werd, zoals bekend, in 1969 ingesteld als een sub-orgaan van de Raad. De sterk toegenomen betekenis van de maritiem-technische hulpverlening aan ontwikkelingslanden in het totaal van de activiteiten van de IMCO was echter voor de Algemene Vergadering aanleiding tot institutionalisering van dit lichaam over te gaan. Hierdoor zal de Commissie inzake Technische Samenwerking, met de Maritieme Veiligheids Commissie, de Juridische Commissie en de Commissie ter bescherming van het mariene milieu, tot de voornaamste werkorganen van de IMCO behoren. De institutionalisering van de Commissie inzake Technische Samenwerking wordt voorts tot uiting gebracht in wijzigingen van de **artikelen 12, 16** (zie thans onder letter l), **22, 42** en **43**, waarin zij nu met name wordt genoemd.

Als gevolg van de voortgaande snelle groei van het ledenbestand van de Organisatie besloot de Algemene Vergadering in 1979 het aantal zetels van de Raad van 24 naar 32 uit te breiden. Hiertoe moesten de artikelen 17, 18 en 20 worden gewijzigd. De uitbreiding betekent in concreto dat de invloed van de ontwikkelingslanden op het beleid van de IMCO wordt vergroot.

In de artikelen 29 en 34, hernummerd tot respectievelijk **28** en **33**, is onder letter c een wijziging aangebracht die het mogelijk maakt dat naast de Raad ook de Algemene Vergadering een verzoek als bedoeld in deze artikelleden kan doen.

¹ Voor een goed begrip van de navolgende toelichting zij vermeld dat de artikelen genummerd zijn volgens de laatste in werking getreden wijziging (Resolutie A. 358, van 17 oktober 1974).

Artikel 52, hernummerd tot **artikel 62** (en bij Resolutie A. (400 X) tot artikel 51), regelt de procedure voor de aanvaarding door de lid-staten van wijzigingen van het IMCO-verdrag.

De oorspronkelijke verdragstekst bepaalde dat de Algemene Vergadering bij de goedkeuring van een van bijzonder groot belang geachte wijziging kan bepalen dat een Lid-staat die deze wijziging niet aanvaardt, ophoudt partij te zijn bij het verdrag. In 1977 besloot de Algemene Vergadering deze «uitstotingsclausule» uit de tekst van het verdrag te verwijderen, zulks op aandrang van de ontwikkelingslanden die deze clausule als een aantasting van hun soevereiniteit beschouwden. Bij die gelegenheid werd er door het Koninkrijk op gewezen dat een Lid-staat die zich niet aan een wijziging wil binden, volgens de op bovengenoemde Vergadering vastgestelde gewijzigde tekst nog geruime tijd tegen zijn wil in daaraan gebonden blijft, omdat opzegging van het verdrag op grond van artikel 59 (volgens Resolutie A. 400 X vernummerd tot 58) pas in werking treedt twaalf maanden na kennisgeving van de opzegging.

Ten einde in dit soort situaties te voorzien stelde het Koninkrijk een aanvullende clausule voor, die beoogde de uittredingsprocedure te vergemakkelijken en die zodanig geredigeerd was dat het bepaalde in dit artikel zou prevaleren boven het bepaalde in artikel 58. Doordat het desbetreffende voorstel van het Koninkrijk eerst in 1979 in de Algemene Vergadering van de IMCO werd behandeld, is artikel 51 in feite in twee fasen gewijzigd, nl. in 1977 door het schrappen van de z.g. «uitstotingsclausule» en in 1979 door het toevoegen van de door het Koninkrijk voorgestelde tekst.

De overige verdragswijzigingen, zoals deze in 1977 door de Algemene Vergadering werden vastgesteld, betreffen correcties van administratieve aard, w.o. aanpassingen in de nummering van artikelen. De wijzigingen zullen gelden voor het gehele Koninkrijk.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
D. S. Tuijnman

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. F. van der Mei